

Allerede i dag er menneskers seksuelle misbrug af dyr omfattet af dyreværnslovens § 1, som fastslår, at dyr skal beskyttes bedst mulig mod smerte, angst, lidelse, varigt men og væsentlig ulempe. Derudover indeholder § 17 i dyreværnsloven et forbud mod at bruge dyr til filmoptagelser og lignende, hvis dyret i den forbindelse udsættes for væsentlig ulempe.

Straffen for vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr er bøde eller fængsel i op til 1 år, mens straffen for mishandling af dyr er fængsel i op til 1 år og i gentagelsestilfælde op til 2 års fængsel.

Efter min opfattelse indeholder dyreværnsloven dermed allerede i dag en tilstrækkelig beskyttelse mod, at mennesker misbruger dyr seksuelt, hvis misbruget medfører smerte, lidelse, angst, varigt men eller væsentlig ulempe for dyret.

Forslaget til folketingsbeslutning vil derfor alene have retlig betydning i det tilfælde, hvor menneskers seksuelle omgang med dyr ikke er i strid med dyreværnsloven og altså ikke volder dyret eksempelvis smerte, lidelse eller angst. Det afhænger i høj grad af etiske og moralske overvejelser, om vi skal forbyde menneskers seksuelle omgang med dyr ud over de tilfælde, der allerede er omfattet af dyreværnsloven.

Hidtil har jeg og regeringen været afvisende over for at lovgive om et moralsk spørgsmål. Selv om jeg personligt fuldstændig som forslagsstillerne tager stærk afstand fra menneskers seksuelle omgang med dyr, bør man efter min opfattelse have for øje, hvad formålet med en udvidelse af forbuddet skulle være.

Hvis formålet skulle være at markere samfundets afstandtagen fra, at mennesker har seksuel omgang med dyr, så er det faktisk min overbevisning, at denne seksuelle tilbøjelighed allerede i dag mødes med almen fordømmelse. Et forbud, der rækker videre end de gældende bestemmelser i dyreværnsloven, vil derfor næppe have nogen nævneværdig præventiv effekt.

Derudover vil den praktiske håndhævelse af et udvidet forbud antagelig medføre betydelige vanskeligheder, bl.a. fordi politiet vil være henvist til at sætte lid til private anmeldelser, som i sager af denne karakter formodentlig vil være forbundet med stor usikkerhed. I den forbindelse vil der også kunne rejses det spørgsmål, om ikke politiets indsats i forbindelse med overgreb på dyr bør være koncentreret om sager om egentlig mishandling og vanrøgt m.v.

Jeg må alligevel medgive forslagsstillerne, at der mangler viden på området, og at der er anledning til at få spørgsmålet om menneskers seksuelle misbrug af dyr undersøgt nærmere. Det er derfor regeringens opfattelse, at vi bør anmode Det Dyreetiske Råd om en udtalelse om spørgsmålet om menneskers seksuelle omgang med dyr. En behandling i rådet vil sikre en fyldestgørende behandling af problemstillingens etiske aspekter. En behandling i rådet vil også sikre, at vi får en samlet gennemgang og vurdering af de undersøgelser, der foreligger om menneskers seksuelle omgang med dyr. Hvis rådet måtte finde behov for et forbud, der rækker videre end dyreværnslovens bestemmelser, vil rådet kunne udtale sig om den nærmere udformning af et forbud mod seksuel omgang med dyr og et forbud mod dyrepornografi.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning på det foreliggende grundlag, men finder, at en endelig stillingtagen til et eventuelt forbud må bero på Det Dyreetiske Råds udtalelse om sagen.

Kl. 20.25

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Allerførst: Jeg kunne have et ønske om at ændre forretningsordenen, så man kunne stille mange flere spørgsmål, men det kan vi nok ikke drøfte nu.

Jeg forstod det sådan på det, ministeren oplyste, at der var meget etik og moral i det her, nemlig at man skulle tage moralsk afstand fra det og sådan noget. Jeg vil godt spørge ministeren, om det her egentlig handler om moral, for egentlig burde der vel i det danske samfund være vide rammer for – nu siger jeg det direkte – fri sex.

Men handler det her ikke om, at grænsen går, når man påfører andre smerte, og er det i virkeligheden ikke det, vi taler om her?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Christian H. Hansen, at det er min klare opfattelse, at visse typer af sex meget berettiget vækker den største afsky blandt de fleste danske borgere, og her er sex med dyr nok den type, hvorom man kan sige, at den almene befolkning ikke kun generelt – men faktisk en meget, meget høj procentsats af befolkningen – tager klart afstand fra det. Noget mere afskyeligt kan man faktisk ikke forestille sig.